

Arrest

nr. 71 405 van 7 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 25 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 november 2011.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. MBOG en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen in 2009 het Rijk binnen en diende op 10 oktober 2011 een asielaanvraag in. Op 18 november 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn afkomstig van Benin-city. U werkte als electricien. Naar aanleiding van de verkiezingen van 2007 in Nigeria, werd u door een klant E. aangesproken. Hij stelde voor om lid te worden van de partij People Democratic Party (PDP). Als PDP-lid zou u meer mensen leren kennen en door dit netwerk aan meer werk geraken. E. zei dat u een harde werker was en u de leider van de jongeren in de partij kon worden. E. nodigde u uit voor een vergadering op een zaterdag in maart 2007. U werd er voorgesteld aan de andere aanwezigen. Later, op een vrijdag, vroeg E. hem te volgen naar een dorp. Hij wilde u voorstellen aan andere PDP-leden. Onderweg haalde hij nog een andere vriend op. E. bracht u naar het woud. E. zei u dat u eerst de eed van de cultgroepering Black Axe moest afleggen, voor u jeugdleider kon worden. U weigerde en antwoordde dat u nooit die eed zou afleggen. U werd geslagen en met de dood bedreigd als u hen niet zou volgen. U werd in het woud gebracht, waar u zich diende uit te kleden en u diende verschillende bevelen van zitten, liggen, springen op te volgen. U werd geslagen. Een andere jongen diende iemand dood te schieten. Hierna was het uw beurt om uw eed af te leggen en iemand dood te schieten. U duwde de persoon naast u neer en u liep weg. U viel in een diepe put. Tegen de ochtend kwam u op een kleine weg. U vroeg een man en vrouw hulp. De man bracht u naar het dorp Kadolo voor verzorging. U gaf uw moeders adres aan de man en na vijf dagen kwam uw moeder met de man mee. Uw moeder meldde dat uw broer was neergeschoten. Een groep mensen was op zoek naar u en had uw broer met u verward. De politie volgde uw moeder naar uw huis en ze gaf de politie een foto van u. De politie antwoordde dat uw portefeuille was gevonden bij een dood lichaam op de weg. U werd door de politie ervan verdacht deze persoon te hebben doodgeschoten. U besloot te vluchten. U hebt Nigeria verlaten in maart-april 2007. U reisde via Niger en Mali naar Algerije. In Algerije leerde u in 2007 uw vriendin J.J. kennen en jullie reisden door naar Marokko. Uw vriendin beviel in 2008 in Marokko van een dochter, Tracy. Jullie namen de boot naar Spanje. In Granada werden jullie gered van de boot door de Spaanse autoriteiten en uw vingerafdrukken werden genomen. U werd naar een centrum gebracht in Puente Genil. Hierna ging u een vriend bezoeken in Barcelona, met wie u naar België reisde. U kwam in september 2009 in België aan voor een bezoek aan uw zus S.S.. U deed op 15 december 2009 een regularisatie-aanvraag. Uw regularisatie-aanvraag werd op 3 november 2010 onontvankelijk verklaard. In juni 2011 werd u door de Politie van Antwerpen gecontroleerd. U was niet in het bezit van een geldig identiteits- en verblijfsdocument en u werd overgebracht naar het gesloten centrum van Merksplas. In het kader van uw repatriëring verklaarde u een Ghanees staatsburger te zijn, genaamd Nana Koffie, geboren op 1.1.1979 te Takoradi. De Ghaneese ambassade erkende u niet als een van zijn burgers. Er werd u een laissez-passer afgeleverd door de Nigeriaanse ambassade op 26 september 2011. U deed hierna eind september 2011 een tweede regularisatieaanvraag, die opnieuw onontvankelijk werd verklaard. U vroeg op 10 oktober 2011 asiel aan in België. U vreest bij een terugkeer naar Nigeria de leden van de cultgroepering Black Axe en de Nigeriaanse autoriteiten.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. U verklaart uw land van herkomst in 2007 te hebben verlaten omwille van problemen met de cultgroepering Black Axe en met de Nigeriaanse autoriteiten. U verklaart tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal in september 2009 in België te zijn aangekomen (zie gehoor CGVS, p.4 en p.). Uit de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat u verklaarde tijdens uw eerste regularisatie al in 2004 in België te zijn aangekomen (zie brief dd.16.12.2009 in administratieve dossier). Ook bij de politiecontrole in Antwerpen in juni 2011 verklaarde u al sinds 2004 in België te zijn (zie administratieve dossier). Wanneer u nu wordt gevraagd of u al sinds 2004 verblijft, antwoordt u echter negatief. U voegt toe dat u dit beweerde in het kader van uw regularisatieprocedure (zie gehoor CGVS, p.5). U verklaart dat u niet in België was. Wanneer u wordt gewezen op een brief van 2008 die u als bewijs aanbracht voor uw regularisatieprocedure, herhaalt u dat u pas in 2009 naar België kwam (zie gehoor CGVS, p.5). U blijft erbij dat u pas in september 2009 in België bent aangekomen, maar u brengt echter geen enkel objectief element aan of enige begin van bewijs om deze bewering te staven. Aldus kunt u niet aannemelijk maken dat u uw land van herkomst hebt verlaten in 2007 - en niet in 2004. **Gezien u niet aannemelijk maakt Nigeria te hebben verlaten in 2007 omwille van de door u aangehaalde problemen met de Nigeriaanse autoriteiten of met de cultgroepering Black Axe, kan tevens ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerde vrees bij terugkeer naar uw land van herkomst.** Daarbij dient te worden opgemerkt dat uw asielaanvraag laattijdig werd ingediend. Zo dient te worden vastgesteld dat u al meerdere jaren

in België verbleef. U werd in juni 2011 door de Belgische autoriteiten gecontroleerd en naar een gesloten centrum gebracht (zie administratieve dossier). Pas nadat uw tweede regularisatieaanvraag onontvankelijk werd verklaard, vroeg u asiel aan. U hebt gewacht tot 10 oktober 2011 om asiel te vragen. U was duidelijk niet gehaast om internationale bescherming te vragen. Dit gegeven kan de ernst van uw beweerd vrees grondig relativeren. Bovendien dient te worden opgemerkt dat u zelfs door de Nigeriaanse ambassade werd gehoord en dat er een laissez-passer werd afgeleverd (zie administratieve dossier). U haalde op dat moment zelfs geen vrees aan ten opzichte van de Nigeriaanse autoriteiten, noch vroeg u asiel aan bij de Belgische autoriteiten. **Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.** U bent niet in het bezit van enig reis- of identiteitsdocument dat uw asielrelaas zou kunnen staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker roept als "ENIG MIDDEL" de "Schending van art. 48/3 en art. 48/4 van de wet van 15/12/1980" in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker verklaarde zijn land van herkomst te zijn ontvlucht omdat hij er gevisieerd werd enerzijds door de leden van de "black axe", die wilden dat hij toetrad tot hun cultgroeping en hiervoor ook deelnam aan de inwijdingsrituelen waarbij hij iemand moest doodschieten, en anderzijds door de politie die hem zou beschuldigen van moord.

3.2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.3. Verzoeker staft zijn voorgehouden identiteit niet terwijl het bewijs van identiteit een essentieel element uitmaakt in iedere procedure. Dit klemmt te meer nu verzoeker in België verschillende identiteiten en nationaliteiten voorhield, met name Koffie Aka Nana George Benson van Ghanese nationaliteit en geboren op 3 augustus 2011 te Takoradi, Ghana en George Benson geboren te Benin City Nigeria op 4 juni 1984 van Nigeriaanse nationaliteit. Onder de Nigeriaanse nationaliteit wijzigde verzoeker daarbij

aanhoudend zijn naam van Benson George, tot George Benson Amokaro tot Amokaro George en in Spanje George Omokadu. Een dergelijke handelwijze is manifest bedrieglijk.

Verzoeker diende een regularisatieaanvraag in waarbij hij verklaarde reeds sinds 2004 in België te verblijven, en ter adstructie hiervan getuigenissen van kennissen neerlegde. Verzoeker stelt thans dat dit een *“eigen (valse) verklaringen van verzoeker”* betreft en argumenteert dat hij *“wilde geregulariseerd te worden conform de instructie van de Staatssecretaris voor migratie die een verblijfsvergunning beloofde aan vreemdelingen die gedurende minstens 5 jaar ononderbroken in België verbleven”*. Verzoeker pleegt ook op dit punt fraude en betreft hierbij personen die op zijn aanvraag valse getuigenissen opstelden als bewijs van een beweerd verblijf in België sinds 2004 (zie verklaring chief Benedict Mayuku). Aan verzoekers verklaringen kunnen dan ook geen geloof worden gehecht.

3.4. Verzoeker legt ter terechtzitting de vertaling voor van het document toegevoegd aan het verzoekschrift en waaruit blijkt dat George Omokadu geboren op 1 juni 1984 een beslissing wordt betekend door de Spaanse politie te Motril waarbij hij wordt uitgewezen uit Spanje. In zoverre verzoeker inderdaad George Amokaru of Omodadu is, toont hij aan voor zijn aankomst in België in Spanje verbleven te hebben waar hij op 18 augustus 2009 is aangekomen. Hoe dan ook verzoeker toont nog steeds niet aan wanneer hij Nigeria verliet noch dat hij tot 2007 effectief in Nigeria verbleef. Evenmin toont verzoeker aan dat de “Black Axe” beweging nauw betrokken is bij PDP, noch dat de PDP deze cultgroepering steunt. Ten slotte en zelfs al zouden zijn beweringen waarachtig zijn, *quod non*, dan nog kan niet worden ingezien dat verzoeker overhaast zijn land diende te verlaten nu hij niet aantoont dat hij voor dergelijke zware feiten -zijn broer gedood en hijzelf ontvoerd- geen gehoor zou vinden bij de autoriteiten. Evenmin is aannemelijk dat verzoeker indien hij bij een politieke partij aansloot, geen steun zocht bij betrouwbare PDP-leden die er alle belang bij hebben dat de partij niet vereenzelvigd zou worden met moord en ontvoering.

Voorgaande vaststellingen halen verzoekers algehele geloofwaardigheid op fundamentele wijze onderuit, verzoeker kan dan ook bezwaarlijk worden bijgetreden waar hij meent dat hem *“ten minste het voordeel van de twijfel moet worden toegekend”*. Verzoeker heeft immers bewust en systematisch over de jaren heen bedrieglijk gehandeld. Er zijn dan ook geen redenen enig geloof te hechten aan zijn huidige beweringen die ondermaats, vaag en louter vrijblijvend worden aangevoerd.

4. Ten slotte kan van iemand die zijn land ontvlucht omdat hij nood heeft aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij onmiddellijk na zijn aankomst in een veilig land de nodige inspanningen onderneemt om deze bescherming te bekomen. Verzoekers argument dat wat zijn regularisatie-aanvraag betreft hij *“had vernomen dat de kans om een positieve beslissing te krijgen reëel was. Hierdoor heeft hij het niet nodig geacht om naast zijn lopende regularisatieaanvraag alsnog een asielaanvraag in te dienen. Na zijn arrestatie en zijn opsluiting in het centrum voor illegalen en op het moment dat Nigeriaanse autoriteiten een laissez-passer afleverde, besliste verzoeker om contact te nemen met zijn familieleden in Nigeria om zich te informeren over de situatie aldaar. Hij vernam telefonisch van zijn broer dat hij steeds gezocht was. Hierdoor besloot hij om asiel aan te vragen”* bevestigt dat verzoekers asielaanvraag in hoofdzaak is ingegeven om loutere verblijfsredenen en hij aldus misbruik maakt van onderhavige procedure. Dit wordt overigens bevestigd nu verzoeker ter terechtzitting opnieuw stelt dat hij in Spanje geen inspanningen deed om asiel aan te vragen (zie CGVS-verhoor p.4) en hij intussen manifest bedrieglijk heeft gehandeld.

4.1. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet doch voert hiervoor geen concrete argumenten aan in het verzoekschrift.

5.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de

verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

6. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK